

Providence and the Restraint of Sin

ကွယ်ကာမစခြင်းနှင့်အပြစ်၏ထိန်းချုပ်ခြင်း။

သူ၏ကွယ်ကာမစခြင်း၌ ဘုရားသခင်သည် ဖြစ်ပျက်သမျှအရာအားလုံးကို ထိန်းချုပ်ပြီး၊ ညွှန်ကြားတော်မူသည်။ လူသားတို့၏ အသေးစိတ်ဘဝများသည်ပင် ဘုရားသခင်၏ ဤအချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင် ရှိသည်။ နေဗုခဒ်နေဇာ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း “ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ၌၎င်း၊ မြေကြီးသားတို့၌၎င်း အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင်ပြုပြင်တော်မူ၏။” (ဒိယေလ ၄:၃၅)။ ထို့ကြောင့်၊ နေဗုခဒ်နေဇာနှင့် အခြားသူများ၏ ဥပမာမှ ထင်ရှားသည့်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ ကွယ်ကာမစအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် လူသားတို့၏ အပြစ်ရှိသော လုပ်ရပ်များကိုလည်း ထိန်းချုပ် ပြီး၊ ညွှန်ကြားသည် (၁ ရာ. ၂:၂၅; ၂ ရာ. ၁၆:၁၀၊ ၂၄:၁; ၁ ရာ. ၂၂:၁၉-၂၂; သု. ၁၆:၄; တမန်တော်ဝတ္ထု ၂:၂၃; ရော. ပေ. ၁၉:၁၈)။ ဘုရားသခင်၏ ဤအချုပ်အခြာအာဏာပိုင်နှင့် စောင့်ရှောက်မှုဆိုင်ရာ လုပ်ဆောင်ချက်တွင် အပြစ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်း ပါဝင်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကွယ်ကာမစအားဖြင့် လူသားတို့၏ မကောင်းမှုကို နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ထိန်းချုပ်သည်။

ကျမ်းစာတွင် အပြစ်ကိုထိန်းချုပ်ခြင်း၏ ဥပမာများစွာကို ဖော်ပြထားသည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၆:၃ သည် ကျမ်းစာတွင် ပထမဆုံး ဥပမာဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတွင် ဘုရားသခင်သည် လူ့သက်တမ်းကို တိုစေခြင်းဖြင့် အပြစ်ကိုထိန်းချုပ်ခဲ့သည်။ တစ်ဖန်၊ ဗာဗုလုန်ရဲတိုက် တည်ဆောက်ချိန်တွင် လူတို့၏ ဘာသာစကားကို ပြောင်းလဲခြင်းဖြင့် အပြစ်ကိုထိန်းချုပ်ခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်သည် တစ်စုံတစ် ယောက်ကို အပြစ်ထဲသို့ အပ်နှံခြင်းအကြောင်း ပြောဆိုသောကျမ်းပိုဒ်များသည် ယခင်က တစ်စုံ တစ်ရာ ထိန်းချုပ်ထားခြင်းကိုလည်း ဆိုလိုသည် (ဆာလံ ၈၁:၁၁-၁၂; တမန်တော်ဝတ္ထု ၇:၄၂; ရောမ ၁:၂၄-၂၈)။

လူအများသည် ဤကျမ်းပိုဒ်များကို “အများနှင့်ဆိုင်သောကျေးဇူးတော်” ဟုခေါ်သောအရာ၏ ဥပမာများအဖြစ် ကိုးကားကြသည်။ ဘုရားသခင်သည် လူသား၏အပြစ်ကို တားဆီးပေးခြင်းသည် လူသားအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးပြုတတ်သောစိတ်ထား၏ သက်သေဖြစ်သည်ဟု သူတို့က ဆိုကြသည်။ အချို့က ဤ “အများနှင့်ဆိုင်သောကျေးဇူးတော်” သည် လူသား၏ နှလုံးသား၊

စိတ်နှင့်ဆန္ဒတွင် ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်ခြင်းမဟုတ်သော အမှု၏ရလဒ်ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းသည် လူသားကို အကြွင်းမဲ့ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပြီး ကယ်တင်သောကျေးဇူးတော်အဖြစ် ဧဝံဂေလိတရားကို လက်ခံခြင်း သို့မဟုတ် ငြင်းပယ်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်နိုင်စေခြင်းဖြင့် ဧဝံဂေလိတရားအတွက် လမ်းခင်းပေးသည်ဟုပင် ဆိုကြပါလိမ့်မည်။

သို့သော်၊ အပြစ်ကို ထိုသို့ထိန်းထားခြင်းသည် ကျေးဇူးတော်၏ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း သက်သေမပြပါ။ “အပြစ်ကို မည်သို့နှင့် အဘယ်ကြောင့် ထိန်းထားသနည်း” ဟူသော မေးခွန်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မေးမြန်းရဦးမည်ဖြစ်သည်။

ဤအပြစ်ကိုထိန်းချုပ်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ဖြင့်သာ ပြီးမြောက်ပြီး၊ လူသား၏ယုတ်မာသော သဘောသဘာဝတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ပြောင်းလဲစေသည့် ဝိညာဉ်တော်၏ကျေးဇူးပြုသောလုပ်ဆောင်ချက်ဖြင့် မဟုတ်ဘဲ လူသား၏ ယုတ်မာသော သဘောသဘာဝကို ပြောင်းလဲစေသည်ဟုကျမ်းစာက ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသွန်သင်ထားသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ရူးသွပ်နေသော ခွေးတစ်ကောင်ကို နှာခေါင်းစည်းတပ်ပေးခြင်းနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ကိုက်ခြင်းမှ တားဆီးသော်လည်း သူ၏ရူးသွပ်မှုမှ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာစေရန် ဘာမှမလုပ်ဆောင်ပါ။ ဤနည်းအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်သည် လူတို့၏ နှလုံးသားများကို မပြောင်းလဲဘဲ မကောင်းမှုကို ထိန်းချုပ်ရန် အထူးသဖြင့် အကျိုးဆက်များကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို အသုံးပြုသည်။ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ဖြစ်သော်လည်း ရက်ရောမှု မရှိဘဲ အပြစ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်း၏ အကောင်းဆုံး ဥပမာများထဲမှ တစ်ခုကို ဟေရုယ ၃၇:၂၉ တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပြီး ဘုရားသခင်သည် အာရှရိဘုရင်အား “ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် သင့်ကို နှာရှုတ်တပ်၍ ဇက်ခွံပြီးမှ၊ သင်လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်စေမည်။” ထိုအရာတွင် ကျေးဇူးပြုသောအရာ မရှိပါ။

ဟေရုယကျမ်းပိုဒ်ကပင် ဤကန့်သတ်ချက်၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့အား သတိပေးသည်။ ၎င်းတွင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဘုရားသခင်၏လူများကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်မှလွဲ၍ အခြားရည်ရွယ်ချက်မရှိပေ။

ထို့ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ကွယ်ကာမစခြင်း၏ ဘုံလုပ်ဆောင်ချက်များသည် “အများနှင့် ဆိုင်သောကျေးဇူးတော်” မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ထပ်မံတွေ့မြင်ရပါသည်။ ကျေးဇူးတော်သည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးများကို ကယ်တင်သည့် တန်ခိုးဖြစ်သည် (ဇဖက် ၂:၈-၁၀)။ အံ့ဖွယ်၊ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော၊ ကယ်တင်သောကျေးဇူးတော်မှလွဲ၍ အခြားကျေးဇူးတော်မရှိပါ။ ၎င်းအတွက် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းပါ။ (သင်းအုပ်ဆရာ - ဟန်ကို)

လူသားအားလုံး ကယ်တင်ခြင်း ရပါသလား။ (All Men Saved?)

“လူအပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍ သမ္မာတရားကို သိစေခြင်းငှာ ဘုရားသခင် အလို တော်ရှိ၏။” (၁ တိမောသေ ၂:၄)

မကြာသေးမီက ကျွန်ုပ်တို့၏ သတင်းလွှာတစ်စောင်၌ ဤကော်လံတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြ စေလိုသောစာသားများကို ပေးပို့ရန် ကျွန်ုပ်တို့၏စာဖတ်သူများအား တောင်းဆိုခဲ့သည်။ နောက်ဆက် တွဲဆောင်းပါးများတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြရန် မျှော်လင့်ထားသည့် စာသားအမျိုးမျိုးကို ပေးပို့ခဲ့သည်။ ဤစာသားများထဲမှ တစ်ခုမှာ အထက်တွင် ကိုးကားထားသော ၁ တိမောသေ ၂:၄ ပိုဒ်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤစာသားကို တင်သွင်းရသည့်အကြောင်းရင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် လူသားအားလုံးကို တစ်ဦးတစ်ယောက်မှမကျန် ကယ်တင်လိုသည်ဟု ပထမတစ်ချက်ကြည့်လိုက်လျှင် အကြံပြုထားပုံ ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်မှာ သံသယဖြစ်စရာမလိုပါ။ ဤအမြင်ကို “ဧဝံဂေလိတရားကိုအခမဲ့ဝေငှ ခြင်း” ကို သွန်သင်သူများသည် အထူးအားပေးကြသည်။ အခမဲ့ဝေငှခြင်းဆိုသည်မှာ ဧဝံဂေလိတရား ကို ဟောပြောရာတွင် ဘုရားသခင်သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ကြားသူတိုင်းကို ကယ်တင်လိုသော ဆန္ဒကို လူတို့အား ပြောပြသည်ဟူသော အယူအဆကို ဖော်ပြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားကျမ်းပိုဒ်များကိုဆွေးနွေးရာတွင် ဤယေဘုယျအယူအဆကို ထည့် သွင်းစဉ်းစားပြီးဖြစ်သော်လည်း၊ တိမောသေထံ ပေါလုရေးသားခဲ့သော ဩဝါဒစာမှ ဤကျမ်းပိုဒ်ကို လည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်ပါသည်။

အမြဲဖြစ်လေ့ရှိသည့်အတိုင်း၊ ဤအပိုဒ်ကိုတွေ့ရှိရသည့် နောက်ခံအခြေအနေကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရန် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ ပေါလုသည် တိမောသေအား “ငါတို့သည် ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်ခြင်းအမျိုးမျိုးကိုပြု၍၊ ငြိမ်ဝပ်ဆိတ်ညံ့စွာ နေရမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်မှစ၍မင်းအာဏာရှိသော သူအပေါင်းတို့နှင့်လူအမျိုးမျိုးတို့အဖို့ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းကို ရှေးဦးစွာပြုစေခြင်းငှာ ငါတို့ကံတွန်း သွေးဆောင်၏။ (၁-၂) ဟု မှာကြားခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု၊ ဤသည်မှာ အခန်းငယ် ၄ တွင် တမန်တော်ပြောသည့်အရာကို ကျွန်ုပ်တို့၏နားလည်မှု အတွက် အဆုံးအဖြတ်ပေးပါသည်။

အခန်းငယ် (၄) ရှိ “လူအပေါင်းတို့” ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့၏ ကယ်တင်ခြင်းကို တစ်ဦးတစ်ယောက်မှမကျန် လိုလားသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပါက အခန်းငယ် (၁) ရှိ လူအပေါင်းတို့ နှင့် အခန်းငယ် (၆) ရှိ လူအပေါင်းတို့ တို့သည် လူတစ်ဦးချင်းစီကိုလည်း ရည်ညွှန်း ရမည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။

သို့သော်၊ ဤသို့ဖြစ်ပါက တိမောသေ (နှင့် ကျွန်ုပ်တို့) သည် လူအပေါင်းတို့အတွက် ဆုတောင်းခြင်း၊ တောင်းလျှောက်ခြင်းနှင့် ကြားဝင်ဆုတောင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရုံသာမက လူအပေါင်းတို့အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြရန်လည်း မိန့်မှာခံရသည်။ ဤသည်မှာ ကျမ်းစာတွင် မည်သည့်နေရာတွင်မျှ ကျွန်ုပ်တို့အား မိန့်မှာထားသည့်အရာဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့မလုပ်ဆောင် နိုင်သည့် အရာဖြစ်သည်။ ထို့အပြင်၊ အခန်းငယ် (၆) ရှိ “အားလုံး” သည် လူတစ်ဦးချင်းစီကို ရည်ညွှန်းပါက ခရစ်တော်သည်လည်း လူအပေါင်းတို့အတွက် အသေခံတော်မူခြင်းဖြစ်သည် - ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သွန်သင်ချက်နှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်- “ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို သိုးတို့ အဖို့အလိုငှာစွန့်၏။” (ယောဟန် ၁၀:၁၅) ယင်းအစား၊ တမန်တော်က ဤနေရာတွင် ဘုရားသခင်သည် လူအမျိုးမျိုးကို ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စေလိုကြောင်း ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သူသည် ရှင်ဘုရင်များနှင့် အာဏာရှိသူအားလုံး (၂) ကို ရွေးချယ်ဖော်ပြခဲ့သည်။ ပေါလုခေတ်က အုပ်စိုးသူများသည် အသင်းတော်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး သန့်ရှင်းသူများကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခဲ့သောကြောင့် သူဤသို့ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏လူများက အာဏာပိုင်များသည် အသင်းတော်ကို မုန်းတီးသောကြောင့် သူတို့သည် အသင်းတော်၏ရန်သူများဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်၊ အသင်းတော်သည် သူတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးရန် မလိုအပ်ဟု ယူဆကြသည်။

ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ကယ်လ်ဗင်က သဘောတူသည်- “ထိုအချိန်က တည်ရှိခဲ့သော တရားသူကြီးအားလုံးသည် ခရစ်တော်၏ ကျိန်ဆိုထားသော ရန်သူများ အလွန်များပြားသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ခရစ်တော်၏ နိုင်ငံတော်ကို တိုက်ခိုက်ရန် ၎င်းတို့၏ တန်ခိုးနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာအားလုံးကို မြှုပ်နှံထားသူများအတွက် ဆုတောင်းပေးရန်မသင့်ဟု ဤအတွေးသည် သူတို့၌ ပေါ်လာနိုင်သည်။ ထိုနိုင်ငံတော်၏ တိုးချဲ့မှုသည် အရာအားလုံးထက် နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသည်။ တမန်တော်သည် ဤအခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ပြီး ခရစ်ယာန်များကိုလည်း သူတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးရန် ရှင်းလင်းစွာ ညွှန်ကြားထားသည်။”

ကျမ်းပိုဒ်တွင် အထူးသဖြင့် အုပ်စိုးရှင်များအတွက် လူအမျိုးမျိုးအတွက် ဆုတောင်းရမည့် အကြောင်းရင်းများစွာ ပါရှိသည်။ ပထမအချက်ကို အခန်းငယ် (၂) တွင် တွေ့ရှိရသည် - ငါတို့သည် ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်း၊ ရိုးသားခြင်းအလုံးစုံတို့ဖြင့် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ နေထိုင်နိုင်စေခြင်းငှာ။

တရားဥပဒေနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းသည် တရားသူကြီးများမှတစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းအား အသင်းတော်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ နေထိုင်နိုင်ပြီး နိုင်ငံတော်၏အမှုကို လုပ်ဆောင်နိုင်ပါသည်။

ဒုတိယအကြောင်းရင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် တရားသူကြီးများပင် ကယ်တင်ခြင်းခံရ စေလို သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့်၊ တရားသူကြီးများသည် အသင်းတော်ကို ဆန့်ကျင်ကြ သည်မှာ မှန်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏လူများကို တရားသူကြီးများကြားတွင်ပင် မရှိဟု မဆိုလိုပါ။ ၎င်းသည် ပေါလုခေတ်တွင်ပင် မှန်ကန်ပါသည်။ အစောပိုင်းအသင်းတော်၏ မှတ်တမ်းများ သည် ဤအချက်ကို ညွှန်ပြနေရုံသာမက ပေါလုက ဖိလိပ္ပိ ၄:၂၂ တွင် ထိုအချက်ကို ရည်ညွှန်းထား သည်- “ငါနှင့်အတူရှိသော ညီအစ်ကိုမှစ၍ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည်၊ သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ကဲသာ ဘုရင်၏နန်းတော်၌နေသော သန့်ရှင်းသူတို့သည် အထူးသဖြင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။” လူအမျိုးမျိုး ကယ်တင်ခြင်းခံရရန် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ဖြစ်သောကြောင့် ပေါလုက ခရစ်တော် သည် လူအပေါင်းတို့အတွက် ရွေးနှုတ်ဖိုးအဖြစ် မိမိကိုယ်ကို ပေးဆက်တော်မူ၏ဟု ထပ်လောင်းဖော်ပြ ထားသည် (၆)။

ကယ်လ်ဗင်က ဤသို့ရေးသားခဲ့သည်- “... တမန်တော်က ကယ်တင်ခြင်းမှ ဖယ်ထုတ်ထား သောလူနှင့် အဆင့်အတန်းမရှိဟု ရိုးရိုးရှင်းရှင်းဆိုလိုသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဘုရားသခင် သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ခြွင်းချက်မရှိ လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောစေလိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ လက်ရှိဆွေးနွေးချက်သည် လူပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲ လူအတန်းအစားများနှင့်သာ သက်ဆိုင် သည်။ သူ၏တစ်ခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဤအရေအတွက်တွင် မင်းသားများနှင့် တိုင်းတပါး လူမျိုးများကို ထည့်သွင်းရန်ဖြစ်သည်။”

ကျမ်းစာက ကျွန်ုပ်တို့အား အရေးကြီးသောညွှန်ကြားချက်များ ပေးထားပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ တရားသူကြီးများအတွက် ဆုတောင်းရမည် - (၁) ဘုရားသခင်သည် သူတို့မှ တစ်ဆင့် အုပ်စိုးတော်မူစေရန် အသင်းတော်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သောဘဝကို ရှင်သန်စေရန်၊ (၂) ဘုရားသခင်သည် တရားသူကြီးများကိုလည်း ကယ်တင်ရန် ဆန္ဒရှိပါသည် - ယနေ့တိုင်ဖြစ်သည်။ (ပါမောက္ခ - ဟန်ကို)

တာဝန်ယူရမည့် ခေတ်လား။ (An Age of Responsibility?)

ကျွန်ုပ်တို့၏စာဖတ်သူတစ်ဦးမှ တင်ပြခဲ့သော၊ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော မေးခွန်းတစ်ခုမှာ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝ၌ သေဆုံးသွားသော ကလေးများနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်သည်။ သူက “ကလေးများသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တွင် မည်သည့်နေရာတွင် ရှိနေသနည်း၊ ဆိုလိုသည်မှာ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝတွင် သေဆုံးသွားသူများလား။ တာဝန်ယူရမည့် အသက်အရွယ်ရှိပါသလား” ဟုမေးသည်။ ထင်ရှားသည်မှာ၊ ၎င်းသည် အလွန်အရေးကြီးသော မေးခွန်းတစ်ခုသာမက အလွန်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ မေးခွန်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ခံစားမှုများ လမ်းညွှန်သည့် အတိုင်း မဖြေဆိုမိစေရန်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်၏ ဦးဆောင်မှုကို ခံယူစေရန် အလွန်သတိထားရမည်။

နောက်ဆုံးမေးခွန်းနဲ့ အစပြုကြပါစို့။ “တာဝန်ယူရမည့်ခေတ်ရှိပါသလား။” တစ်နည်းအားဖြင့် ကလေးများ၏ အပြစ်အတွက် တာဝန်ယူရမည့်ခေတ်ရှိပါသလား။ ထိုခေတ်မတိုင်ခင်တွင် သူတို့၌ တာဝန်မရှိလို့ ဘုရားသခင်အား အပြစ်မတင်သင့်ပါ။ ထို့ကြောင့်၊ သူတို့ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝ သို့မဟုတ် ဤ “တာဝန်ယူရမည့်ခေတ်” မတိုင်ခင်တွင် သေဆုံးသွားပါက၊ သူတို့ ကယ်တင်ခြင်းခံရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအရာသည် မေးခွန်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ဆိုလျှင် ကျမ်းစာ၏ အဖြေသည် ခိုင်မာသည့်အရာ “မဟုတ်ဘူး” ပါ။

ကလေးများအပါအဝင်၊ အားလုံးသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ တာဝန်ယူရမည်ဟူသော အချက်ကို ရောမ ၅:၁၂ တွင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖော်ပြထားသည် - “ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အပြစ်တရားသည် တစ်ယောက်သောသူအားဖြင့် ဤလောကသို့ဝင်၍၊ အပြစ်တရားအားဖြင့် သေခြင်းတရားဝင်သည်နှင့်အညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။” ၎င်းသည် အာဒံ၌ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ် - မူလအပြစ်ဟု မကြာခဏခေါ်ဆိုလေ့ရှိသော အပြစ်ကို ရည်ညွှန်းသည်။ သေခြင်းတရားသည် လူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ ကျရောက်ခဲ့ပြီး၊ အစအဦး၌ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ပြုပြီးဖြစ်သောကြောင့် သူတို့အပေါ်သို့ ကျရောက်ခဲ့သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကလေးများသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အပြစ်ရှိသော အပြစ်သားများအဖြစ် မွေးဖွားလာရုံသာမက အပြစ်၏အကျိုးဆက်နှင့် ပြစ်ဒဏ်ဖြစ်သော သေခြင်းကိုလည်း ခံစားကြရသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ခရစ်တော်၏ အသွေးတော်သည် သူတို့အတွက် သွန်းလောင်းခြင်းမခံရပါက သူတို့သည် ထာဝရပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ရီဖော့ခ်ယုံကြည်ချက်များသည် မူလအပြစ်နှင့်ဆိုင်သော ဤအယူဝါဒကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သင်ကြားပေးသည်။ အထူးသဖြင့်၊ Westminster Confession of Faith ၏ အခန်း (VI)၊ Belgic Confession ၏ Article (XV) နှင့် Canons of Dordt၊ III/IV:3 တို့တွင် ဖြစ်သည်။

တာဝန်ယူရမယ့်အရွယ်မတိုင်မီတွင် သေဆုံးသွားသော ကလေးအားလုံးသည် ကယ်တင်ခြင်း ခံရခြင်းဆိုသည်မှာ မှန်ကန်ပါက၊ အပြစ်မှ ကယ်တင်ခြင်းထက် တခြားကယ်တင်ခြင်းတစ်မျိုးနှင့် ခရစ်တော်၏အသွေးသွန်းလောင်းခြင်းထက် ကယ်တင်ခြင်း၏ တခြားနည်းလမ်းတစ်ခုလည်း ရှိရပါ မည်။ အလားတူပဲ၊ စဉ်းစားကြည့်လျှင် ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချခြင်းသည် ကောင်းသောအရာတစ်ခု မဟုတ် သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ကလေးများအတွက် အကောင်းဆုံးလုပ်ဆောင်နိုင်သည့်အရာလည်း ဖြစ်နိုင် ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဤအချိန်တွင် သူတို့သည် ပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်းနှင့် ငရဲသို့ကျခြင်းများ ဖြစ်လာနိုင်သည့်အရွယ်ကို မရောက်နိုင်လို့ပါ။

ငယ်စဉ်ကလေးဘဝတွင် သေဆုံးသွားသော ကလေးအားလုံး ကယ်တင်ခြင်းခံရပါသလား။ မဟုတ်ပါ။ သူတို့မဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် ထာဝရကာလကတည်းက ရွေးကောက်တော်မူပြီး ခရစ်တော် ၏အဖိုးတန်အသွေးတော်အားဖြင့် ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်းခံရသောသူများသာ ကယ်တင်ခြင်း ရကြမည်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မည်သည့်နေရာတွင် ရပ်နေကြသနည်း။ သူတို့သည် အပြစ်ရှိပြီး ယုတ်ညံ့သူများ၊ “သဘာဝအားဖြင့် အခြားသူများကဲ့သို့ပင် အမျက်တော်၏ သားများ ဖြစ်ကြ၏” (ဧဖက် ၂:၃)။

သို့သော်၊ မယုံကြည်သူများ၏ သားသမီးများနှင့် ယုံကြည်သူများ၏ သားသမီးများကြားတွင် ကွာခြားချက် ရှိပါသလား။ တကယ်ရှိပါသည်။ ယုံကြည်သူများနှင့် သူတို့၏ သားသမီးများသည် ဘုရားသခင်၏ သေချာသော ကတိတော်ကို ရရှိထားပါသည်။ “ငါသည် သင်၏ဘုရားသခင်၊ သင့် နောက်၌ သင်၏သားသမီးတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်လိမ့်မည်” (ကမ္ဘာဦး ၁၇:၇)။ ကိုယ်တော်သည် ယုံကြည်သူများနှင့် သူတို့၏သားသမီးများအား ကယ်တင်ခြင်းကို ကျေးဇူးပြု၍ ကတိပေးတော်မူပြီး၊ ထိုကလေးများအတွက် အသေခံရန် သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အပြစ်နှင့် သေခြင်းမှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြသည်။ ဤသည်မှာ သူတို့၏ သားသမီးတိုင်းသည် ငယ်စဉ်ကပင် သေဆုံးသွားသော်လည်း ကယ်တင်ခြင်းရရှိမည်ကို သေချာပါသလား။ အစိုးရတော် မူသောရွေးကောက်ခြင်းနှင့် ငြင်းပယ်ခြင်းသည် ယာကုပ်နှင့် ဧသော တို့ကဲ့သို့ပင် သူတို့၏ မိသားစုများ နှင့်လည်း သက်ဆိုင်သောကြောင့်၊ ၎င်းသည် လုံးဝသက်ဆိုင်ခြင်း မရှိပါ။ သို့သော်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ထံမှ ခေါ်ဆောင်သွားသော ကလေးငယ်တစ်ဦး၏ သင်္ချိုင်းတွင် ရပ်နေသောအခါ ထာဝရဘုရား ၏ကရုဏာတော်ကို ယုံကြည်ကိုးစားရန်နှင့် ကိုယ်တော်၏ကတိတော်ကို မျှော်လင့်ရန် အကြောင်းပြ

ချက်ကြီးတစ်ခုကို ပေးပါသည်။ ကိုယ်တော်၏ ပဋိညာဉ်ကရုဏာတော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။
(သင်းအုပ်ဆရာ - ဟန်ကို)

Rev. Angus Stewart

Covenant Protestant Reformed Church (N. Ireland)

Translator – Myitta (Myanmar)